

Albino Luciani Katehetika u mrvicama

Izd.:
Glas koncila,
Zagreb, 1978. str. 73

Izdavačka djelatnost Glasa Koncila već je priлично zadužila našu zajednicu hvalevrijednim inicijativama na katehetskom planu. Kako pripremanjem katehetskih materijala i organiziranjem vjeronaučnih olimpijada tako i izdanjima od šireg značenja. Jedno od takvih izdanja je i prijevod knjižice pod naslovom »Katehetika u mrvicama« od nedavno preminulog Pape Albina Luciana.

Iako to izdanje ne predstavlja neko izrazito katehetsko djelo ipak zaslužuje da se osvrnemo na nj i iznesemo najbitnije točke kako s obzirom na sam pristup, tako i s obzirom na sadržaj.

Ovaj mini priručnik primjenjene katehetike »sadrži praktične upute za vjeronaučni rad s djecom u prvom redu za one aktivne vjernike koji nisu primili redovitu teološku i katehetsku naobrazbu, nego se dobrovoljno pod vodstvom župnika i kvalificiranih vjeroučitelja stavljaju na službu okupljanja i vođenja vjeronaučnih zajednica«.

Nakon što je ukazao na neophodnu potrebu kateheze, njezino značenje i glavne zakonitosti, autor nudi vjeroučitelju osnovnu klasičnu i provjerenu didaktiku upućujući ga uzanim kolosijekom, ali

pouzdanom sigurnošću na pravo odredište. Vjeroučitelj je predstavljen kao apostol Riječi Božje sa svojstvima čovjeka žive vjere, uzornog moralnog života i stručno osposobljenog navjestitelja Istine s kojom se naprosto indentificirao.

Vjeroučenik zauzima centralno mjesto. Vrsni kateheta neprestano inzistira na potrebi razotkrivanja njegovih duševnih i tjelesnih moći dajući pritom veoma dragocjene podatke koji obogaćuju spoznaju, pristup i prisni kontakt baziran na povjerenju. Upozorava vjeroučitelja da ima pred sobom »djecu Božju, braću anđeosku« i poziva na odgovorno tretiranje njihovih suptilnih osjećaja, psihe, mašte, impresija, shvaćanja, želja, radoznalosti i drugih datosti kroz koje se priopćuje smisao i veličina vjere.

O samom načinu priopćavanja govori kroz tri klasične metode (induktivnu, deduktivnu i aktivnu) veoma jednostavno, gotovo sugestivnom spontanošću. Ostavljajući međutim veliku mogućnost drugih kombinacija. Posebno se zauzima za angažiranost na vjeronaučnom satu. Ističe pritom zornost predočavanja osobnih sposobnosti, ekipni rad, snagu molitve, životnu primjenu i druge elemente zajedničkog rasta.

Izvanjske formalnosti su također važne. U »vjeronaučnom planu sastanka« pod obavezno ubraja: pripremu za izlaganje sadržaja, plan izvođenja nastave

i disciplinu s posebnim osvrutom na preventivu i pedagogiju ljubavi koja strpljivo ali znalački proučava, spremnom riječju, prikladnim sredstvima a napose uzornošću vjerničkog života.

Treba zahvaliti izdavaču što nam je omogućio da to vrijedno djelce dobijemo u ruke.

A. S.